

Det kongelige Landhusholdningselskabs General- forsamling

den 16de December 1874.

Efterat der den 15de Decbr. var afholdt et Bestyrelseraadsmøde, ved hvilket de indkomne Stemmesedler paa Selskabets Embedsmænd vare blevne optalte og nye Medlemmer optagne i Selskabet, afholdtes den aarlige Generalforsamling den følgende Aften, den 16de. Ved denne præsiderede Lehnsgreve Holstein Holsteinborg, der først meddelte Udfaldet af Valgene:

- a) Til Medlemmer af Præsidiatet gjenvalgtes Prof. Tørgensen, med 87 Stemmer.
- b) Til Medlemmer af Bestyrelsesraadet gjenvalgtes Konseilspræsident, Kmhr. Fønnesbech (90 St.), Kmhr. Sehested-Juul (90), Godsejer Ingerslev (89), Prof. Prosch (88), Kmhr. Steel (86) og Kmhr. Neergaard (83).
- c) Til Sekretær gjenvalgtes Civilingeniør Hannemann (90 St.).
- d) Til Medlem af Bestyrelsen for „Fond til Landmænds Uddannelse“ gjenvalgtes Amrd. Andersen (80 St.).
- e) Til Revisorer gjenvalgtes Etatsr. Carse (87), og istedetfor Konf. Drewsen, der ikke havde modtaget det paa

ham ifjor faldne Valg, valgtes Propr. Wolfhagen (36 St).

I Bestyrelsesmødet var optaget følgende 33 Medlemmer:

- Alberk, Forpagter paa Sønderborg Ladegaard.
 Bahnsen, Kaptajn, Ejer af Taarupgaard pr. Viborg.
 Buchwaldt, Ritmester, Tøxen Hangaard, pr. Høring-
 Standerborg.
 Bus, Henrik, Kjøbenhavn.
 Cortsen, Cort Knud, Gaardejer i Ballensbæk.
 Fensmark, E., Prokurator, Kjøbenhavn.
 Fossum, M., Mægler, Valhøj pr. do.
 Fyens Stifts patriotiske Selskab.
 Grevenkop=Castenstjold, Kammerjunker, Forpagter paa
 Hagestedgaard pr. Holbæk.
 Holm, H. S., Proprietær, Kjøbenhavn.
 Holm, Eduard, Proprietær til Cathrinebjerg pr. Taastrup.
 Holm, S., Forpagter paa Rosenlund pr. Sarkjøbing.
 v. Holstein=Rathlow, Stamhusbesidder til Rathlowsdal
 pr. Odder.
 Honnens de Lichtenberg, Højsergemester, Stamhusbesidder
 til Vidstrup.
 Sørgensen, Axel, Forpagter paa Cathrinedal pr. Svinninge.
 Löppenthin, Forpagter paa Basnæs Møllegaard pr. Skjelskør.
 Meyer, M. W., Agent, Kolding.
 Møller, A. S., Agent, Kjøbenhavn.
 Muus, Løjtnant, Forpagter paa Sørup pr. Ringsted.
 Nyholm, H. C., Proprietær til Norgaard pr. Skive.
 Nielsen, Forpagter paa Bækkeskov pr. Ronnede.
 Rasmussen, E. H. Forpagter paa Snoghøi pr. Middelfart.
 Rosing, Ulrik, Agent, Kjøbenhavn.
 Rye, Proprietær til Stafvøjsø pr. Børringe St. i Sverrig.
 Rothe, Forpagter paa Raunstrup pr. Herlufmagle.
 Saks, Proprietær til Leerbæk pr. Vejle.
 Sommer, Proprietær til Heinstруп pr. Roskilde.

Tilemann, H. Chr. G., Cand. polyt., Godsforvalter paa
Frijenborg.

Wegener, L., Proprietær til Grønnegaard, Gladsaxe.

Westenholtz, Landbrugskandidat, Forpagter paa Mattrup
pr. Horsens.

Westring, G., Korpsdyrlæge.

Westrup, W. L., Ejer af Bjorum i Venshyssel.

Wind, Godsejer til Sanderumgaard.

Selskabets Medlemstal, der ved Aarets Begyndelse var
567, og som i Aarets Løb var bleven formindsket med 15 og
forøget med 52, var altsaa i Øjeblikket 604.

Derefter gik man over til at behandle og afstemme over
det af Bestyrelsesraadet drøftede Forslag til Selskabets Virk-
somhed og Budget for Regnskabsaaret 1ste April 1875 til 31te
Marts 1876.

Budgettet for Selskabets Indtægter var opført med
følgende Poster:

Medlemskontingenter	11,000	Kroner
Renter af Selskabets Aktiver	11,764	—
Statskassens Tilskud	3,200	—
Statsr. Schous Legat	200	—
Forskjellige Indtægter	436	—
Første Forrentning og Afdrag af Laanet til Landmandsforsamlingerne	1,360	—
	<u>27,960</u>	Kroner.

Indtægtsfiden vedtoges uden Diskussion.

Bed Budgettet for Selskabets Udgifter fattes hver Post
for sig under Behandling og ledsagedes med Oplysninger af
Præsidiat:

1. Til Udarbejdelse og Trykning af landøkonomiske og
naturvidenskabelige Skrifter foresloges anvendt 2,000 Kr. Heraf
medgaaer 600 Kr. til Selskabets Aarsberetning og 1,000 Kr.
ere budgetterede til nye Skrifters Honorering og Trykning.
Foruden den ifjor omtalte nye Udgave af Drejers: „Danste

Foderurter", som besørjes af Prof. Lange og Seminarie-lærer Rosstrup, vil der af Selskabet blive udgivet en større Afhandling paa omtrent 12 Ark af Inspektør Buus om Malkekvægets Fodring, en Bog, der sikkert vil blive modtaget med Glæde, og hvis Udgivelse snart kan ventes, da den allerede er under Trykken.

2. Til Anskaffelse af landøkonomiske og naturvidenskabelige Skrifter til Uddeling foresloges 4,900 Kr. Udgiften i det forløbne Aar har været 3,657 Rdl. eller omtrent 1,100 Rdl. mere end budgetteret, fordi Boghandler Schuboths Mellemregning med Selskabet angaaende Tidsskrift for Landøkonomi er bragt à jour, medens den tidligere først afgjordes i et følgende Regnskabsaar. I indeværende Aar er der foruden de sædvanlige Skrifter anskaffet til Uddeling 465 Exemplarer af Vincents Dræning, som tilbødes Selskabet for en meget billig Pris af Forfatteren, 50 Exemplarer af Racoppidans: Agerdyrkningslære, af Lawæg og Hartmans: Mejeridrift, af Roms: Den danske Husflid, af Hofman-Bang's: Om Arbejdernes Aar, og af Fru Nielsens Haandbog for Husmødre. Der er blevet understøttet 13 Aaanebibliotheker.

3. Til Selskabets Foredrags- og Diskussionsmøder foresloges 500 Kr.

4. Til folkelig Undervisning, navnlig ved populære Foredrag, foresloges 300 Kr. I indeværende Aar har Gartner Nygaard i Kolding faaet 25 Rdl. i dette Øjemed.

5. Til Mælkeproduktionens Fremme foresloges 2,600 Kr., der anvendes til Understøttelse af Selskabets Mejerikonfulent, Prof. Segelcke, og denne Sum ønskedes bevilliget for 3 Aar i Træk. Docent Fjord, der foretager de meget vigtige Forsøg med Ishuses hensigtsmæssige Indretning, har erholdt 200 Rdl. til foreløbig Dækning af nogle af de foreløbige Udgifter i dette Øjemed.

6. Til Kvægavlens Fremme foresloges 2,500 Kr. — Etatsr. Tesdorpf: Da Selskabets Budget ifjor stillede sig saa heldigt, at der vilde blive en Del Penge tilovers, hen-

lede des Opmærksomheden paa at optage denne Virksomhed og søge en Mand, der efterhaanden kunde uddanne sig til at blive Konsulent i Husdyravlens, baade hvad angaaer Fodringen og Opdrættet af de her i Landet almindelig kjendte og benyttede Racer og af de i de senere Aar indførte Racer, ved Krydsning med hvilke navnlig Fedningen maatte søges støttet, da vore indenlandske Racer ikke i saa Henseende længere fuldt tilfredsstillende Opdrætter og Feder. En saadan Mand maatte ved at berejse Landet, besøge Dyrstuer, opdage gode Opdrættere, blive kjendt med de Stammer, der dannede sig o. s. v., kunde blive en særdeles nyttig Konsulent. Alle vare enige i, at en slig Virksomhed vilde være høist ønskelig, og Bestyrelsen meddelte, at der foreløbig kunde anvendes 1,200 Rdl. dertil, og at den skulde bestræbe sig for at finde en Mand, der egnede sig til efter den nødvendige Forberedelse at indtræde i denne Virksomhed. Den mener nu at have fundet en saadan Mand, nemlig Dyrstue Jepsen, Lærer i Husdyrbruget paa Landbostolen ved Rynghby, og han har erklæret sig villig til at gaa ind derpaa, hvis Bestyrelsen havde Troen paa, at han kunde gjøre Nytte. De Oplysninger, den har kunnet skaffe sig om ham, det gunstige, personlige Indtryk, man har faaet af ham, de Kundskaber, han allerede raader over, og den gode Villie, hvormed han tager fat paa Sagen, tyder alt hen paa, at han vil kunne gjøre god Nytte, men foreløbig maa der sørges for hans videre Forberedelse; vel kan denne først ret begynde, naar han til Sommer forlader sin nuværende Virksomhed ved Skolen, men han har dog allerede iaar ved Selskabets Understøttelse foretaget Rejser i Slesvig, paa Faltster, i Skaane, og rejser i Djeblicket i Sylland for at blive kjendt med Husdyravlens paa de forskjellige Steder. — Kun en mindre Del af de ifjor i dette Djemed bevilgede Penge ere derfor blevne brugte dertil; de fleste ere derimod brugte til en Mejemaskineprøve, som Selskabet i Sommer foranstaltede afholdt paa Benzonsdal og Ballensbæk Marker. Allerede ved Nylisningmødet blev Ønskeligheden af en saadan Prøve frem-

hævet, og efter den store Udbredelse, som Mejemaskinen har faaet i de sidste Aar, maatte en Prøve ligesom siges at være en Nødvendighed. Den blev udført saa godt og grundigt, som Forholdene og de forhaandenværende Kræfter tillod, Dommerne ofrede megen Tid og meget Arbejde derpaa, og den fuldstændige Beretning, der vil udkomme i Begyndelsen af det nye Aar, vil vise, at Prøverne have haft et Udfald saa godt, som en saadan første Prøve kan have, naar der sees hen til at mange og nærstaaende Maskiner konkurrere, og at det derfor altid vil være vanskeligt, ja ligesom umuligt at sige: den eller den Maskine er den bedste.

Præsidenten. Der uddeltes 7 Præmier paa 200 Kroner hver og 5 „hæderlig Omtale“.

Kamrd. Andersen. Det Offer, Dommerne have bragt ved at være borte fra deres eget Agerbrug en halv Snes Dage midt i Høstens Tid, er saa stort, at det i særlig Grad fortjener Landmændenes Tak.

Prof. Jørgensen fremhæver ikke blot den Iver, hvormed Dommerne daglig fra 6 Morgen til 9 Aften arbejdede i Marken, ofte i ugunstig Vejr, og senere paa Aftenen forhandlede og ordnede de i Dagens Løb vundne Resultater, men ogsaa den store Smødefkommen, der blev viist af de Mænd, paa hvis Marker Maskinerne bleve prøvede, og den storartede Gæstfrihed, som et af Selskabets Medlemmer viste baade Dommerne og den ledende Komite. Muligvis vil Resultatet af Prøven ikke tilfredsstille alle, men Taleren har den Overbevisning, at der aldrig er foretaget en omhyggeligere og samvittighedsfuldere Prøve, hvilket ogsaa vil fremgaa af den kommende Beretning, der vil give en Sum af værdifulde Oplysninger, om der end ikke udpeges nogen enkelt Maskine, som den absolut bedste, hvilket ogsaa vilde være urigtigt, da flere af dem stode hinanden overordentlig nær.

7. Til Rejseunderstøttelser foresloges 2,400 Kr. I indværende Aar er der meddelt følgende Rejseunderstøttelser: Landbrugsland. J. G. Smith til en Rejse i Skotland 200 Rdl.;

Landboftoleforstander Svendsen til en Rejse i Inland og Slesvig for at samle Erfaringer i Kvægavlen 100 Rdl.; Seminarie- lærer Rosstrup til en Rejse i Indlandet for at studere Snyltesvampe 200 Rdl.; Landbrugskand. Lærer L. Petersen i Odde til en Rejse i Skotland 150 Rdl., og Kand. med. R. Petersen fortsat Under- støttelse for at besøge landøkonomiske Forsøgsstationer 300 Rdl.

8. Til Selstabetes Lærlinger foresloges 1,200 Kr.

Af Vandvæfenslærlinger var der i Begyndelsen af 1874 . . 129
 3 Aarets Løb antoges 56
 185

Afgaaede med Lærebrev 32
 — uden do. 23
 55

For Øjeblikket 130.

Af Mejeribødkerlærlinger var der i Begyndelsen af 1874 . . 7
 3 Aarets Løb antoges 1
 8

Afgaaede med Lærebrev 5
 — uden do. 1
 6

For Øjeblikket 2.

Af Mejeribestyrerlærlinger var der i Begyndelsen af 1874 . . 3
 3 Aarets Løb antoges 2
 5

Afgaaede med Lærebrev 2
 For Øjeblikket 3.

Af Mejeristælæringer var der i Begyndelsen af 1874 . . 17
 3 Aarets Løb antoges 7
 24

Afgaaede med Lærebrev 9
 — uden do. 1
 10

For Øjeblikket 14.

Prof. Jørgensen: Naar der iaar er afgaaet flere Landvæsenlærlinger uden Bærebrev end almindelig, da skyldes det den Uro, som er kommet i Tjendeforholdene. Der mælder sig kun faa Bødkerlærlinger, og i Reglen er der Plads for tilovers af denne Slags, hvorimod der er rigelig Tilgang af Mejerstuelærlinger.

Statsr. Tesdorpf ønsker ogsaa at henlede Opmærksomheden paa den ringe Tilgang af Bødkerlærlinger, hvortil han ikke er i Stand til fyldestgjørende at forklare sig Grunden. Og det er ikke blot ved Selskabet, men ogsaa i de private Forhold, at man stadig mærker Mangel paa Tilgang af denne Klasse Arbejdere. Man har troet, at Grunden laa i Fordringen om at Lærlingerne forud skulde være kjendte med det almindelige Bødkerhaandværk, og havde derfor tænkt paa at opgive denne Fordring; men da det ved Bestyrelsesmødet i Efteraaret gjordes gjældende, at 2 Aar i saa Fald vilde være en for kort Læretid, har man ment kun at kunne læmpe Sagen noget ved ikke at stille strænge Fordringer. Man har ogsaa tænkt paa at henvende sig til de 3 Aars færdige Landvæsenlærlinger og foreslaa nogle af dem at gaa ind under Selskabet som Mejeribødkerlærlinger; men man har opgivet det, da næppe nogen efterat have tjent 3 Aar ved Landbruget vil tjene 2 Aar i Mejeriet. Tidligere kom en Del af Bødkerlærlingerne fra Holsten; dette ophørte for en Del Aar siden; i den første Tid derefter var Tilgangen af Landets egne Børn ogsaa tilstrækkelig, men nu synes de at foretrække enten at blive hos Mæstrene eller at ned sætte sig paa Landet, hvor de i Reglen finde god Fortjeneste, og ligeoverfor dette er den Forhøjelse af den aarlige Løn med 10 Rdl., som Selskabet nu tilskylder, ikke stor nok. Naar de først have udtjent under Selskabet, er der imidlertid altid Rivt om dem, og de kunne da strax erholde 130—140 Rdl. aarlig. Taleren dvæler saa udførlig herved, fordi Sagen har ikke ringe Betydning, især i den nærværende Tid, da Pigeforholdene ere vanskelige, da Op-

drættet af Kalve er stort, og da Mejerierne stærkt trænge til mandligt Tilfryn.

9. Til Hædersbelønninger for Landboflid foresloges 400 Kr.

10. Til Biavlens og andre til Landbruget sig støttende Erhverv foresloges 200 Kr.

11. Til Færøerne, Island og Grønland foresloges 900 Kr.

12. Til Udstillinger foresloges 2,000 Kr.

13. Til Dræningens Fremme foresloges 620 Kr. med Tilføjeude af muligvis af disse at bruge 200 Kr. til kemiske Analyser af Foderstoffer. — Prof. Førgensen: Dette Forslag er nærmest fremkommet ved at der haves disse 620 Kr. tilovers, og at der altid er Trang til Uddannelse af unge Mennesker, som kunne lægge Dræningsplaner. Forslaget om at analysere Foderstoffer er fremkommet saa sild, at det ikke er kunnet blevet tilstrækkelig drøftet, men ved af og til at udtage Prøver af de i Handelen forekommende Fodermidler, særlig Diefager, og lade Resultatet offentliggjøre, vil der ventelig kunne bringes nogen mere Sikkerhed ind i denne Handel.

Rmrd. Andersen anbefaler Understøttelsen af Dræningen gennem den antydede Foranstaltning. Han har i den Anledning foreslaaet Forstander Nielsen paa Hindholm i Maanederne Marts og April at give en særlig Vejledning i Korttegning, Landmaaling og Nivellering ved denne stærkt besøgte Højskole.

Hr. E. Møller-Holst. Skal Dræningen ad den foreslaaede Vej hjælpes alvorligt, og dette vilde være meget ønskeligt, vil den foreslaaede Sum være aldeles utilstrækkelig. Staten vil muligvis kunne kræve af de Folkehøjskoler, den understøtter, at disse skulle give Undervisning i Korttegning, Landmaaling og Nivellering.

Docent Fjord: Af de 12,000 Rd., Staten aarlig anvender til Læreres yderligere Uddannelse, bliver ogsaa en Del anvendte til Højskolelærere, som ønske at faa Undervisning i Landmaaling og Nivellering.

Landbofskoleforft. La Cour troer ikke, at Staten vil ftille et faadant Krav, fom det antydede til Høfftolerne, da derved det Princip vilde brydes, der hidtil fikkert med Rette er fulgt, nemlig at lade disse have frie Hænder ved Ordningen af Undervisningen. Iøvrigt gives der allerede ved mange Skoler Undervisning i Korttegning, Landmaaling og Rivellering; men hermed er Sagen langtfra klar; dette er kun præliminære Færdigheder, tildels Fingerrærdigheder. For at kunne lægge en ordentlig Dræningsplan fordres tillige ikke blot Kjendftab til Dræningens Theori, faaledes fom den ogsaa gives paa flere Skoler, men Ovelse i Marken under en dygtig Dræningsteknikers Vejledning, og det er denne Undervisning, fom det navnlig er vanskelig at ftaffe; i hvert Fald har Taleren flere Gange forgjæves søgt at ftaffe særdeles flinke og vel forberedte unge Mænd, fom ønskede at gaa denne Vej, faadanne Lærepladfer hos Dræningsteknikere, der ligefom frygte den Konkurrence, de derved ville ftaffe fig.

Etatsr. Tesdorpf: Der er udført meget godt Dræningsarbejde her i Landet, og paa faadanne Steder er Fordelen indlysende; men der er ogsaa udført meget flet Arbejde, faa man netop i denne Tid ofte kan fe drænedede Marker staa fulde af Vand, fordi Rørene ere for smaa eller for faa eller med for ringe Fald. 1852 taltes der til Minister Bang om at Regjeringen burde støtte den da begyndende Dræning ved Uddannelse af Dræningsmæftre; han mente ikke Rigsdagen vilde give Penge dertil, men henvendte fig til Gaarde, hvor der drænedes, om at lade unge Bønderfønner lære det praktiffe Arbejde derved, og fik paa denne Maade 5—6 Dræningslærlinger anbragte. Senere tog Landhusholdnings-Selfabet Sagen i fin Haand; Tallet steg; enkelte Aar naaede det op til 30, der fik 20 Rdl. efter endt Læretid, der omtrent varede 8 Maaneder. De lærte først de praktiffe Haandgreb, brugtes senere til Rivellering og Opmaaling og tegnede og indsendte fluttelig et Kort til Selfabet. Om disse unge Mennesker end ikke bleve dygtige nok til at løse store og vanskelige Opgaver;

faa gjorde de dog ved de mindre Foretagender god Nytte, og Taleren maa beklage, at Selskabet for et Par Aar siden opgav denne nyttige Værkingeinstitution. 1872 var kun 7 pCt. af Landet drænet og kun 13 pCt. af Volland-Falster, hvis meste Jord trænger til Dræning. Der er altsaa endnu store Arealer at dræne her i Landet, og det fortjener derfor i høj Grad at tages under Overvejelse hvad der kan gøres for at dette Arbejde kan blive godt udført. Det staaer ikke klart for ham, paa hvilken Maade at Sagen bedst kan støttes, men faa meget er sikkert, at det langt fra er nok at lære Korttegning, Landmaaling og Nivellering; det er ej heller nok, at der kun vejledes i Dræningens Theori; støttes denne Vejledning ikke af en praktisk Uddannelse, da bliver det kun en haltende Hjælp, at saadanne Kræfter ville kunne yde. Muligvis vilde det være rigtigt om Selskabet henvendte sig til Regjeringen, gjorde den opmærksom paa, at meget Dræningsarbejde viser sig slet og mangelfuld, at der endnu staaer en Masse tilbage at udføre her i Landet, og at det derfor er en Sag af ikke ringe nationaløkonomisk Betydning, at der gøres noget for at uddanne solide og billige Kræfter til dette Arbejde; Bonden tager ikke Landinspektøren, da denne dræner ham for dyrt.

Gartner Wendt: Det var et sørgeligt Billede af Dræningens Tilstand her i Landet, vi modtog af den foregaaende Taler, og ligeoverfor dette kan der selvfølgelig kun udrettes yderst lidt med den foreslaede Sum. Derimod vilde det maaste være rigtigt, om Selskabet nedsatte et Udvalg for at drøfte Sagen i sin Helhed, thi det vil i Virkeligheden være et stort Tab for Landet, om en betydelig Del af dets Jord blev fordærvet ved slet Dræning hidrørende fra en mangelfuld Uddannelse af de Kræfter, der befatte sig dermed.

Godsejer Valentinær. Det er vigtigere at faa drænet godt end at faa drænet billigt; vi skulle derfor bruge den bedste Vejledning, og det er ikke vanskeligt at faa gode Kræfter, naar vi blot vilde betale dem. Hele Udgiften for Planlægningen, som dog er Hovedsagen, beløber sig i Reglen kun til 1 à 2 Rd.

pr. Td. Land. Ved at uddanne mange mindre gode Kræfter, der mer eller mindre vilde tage Brødet fra de gode, vilde man let skade Sagen mere end gavne den.

Hr. E. Møller-Holst. Vi kunne ikke undvære de mindre Kræfter, Bønderkarle, som ere oplærte i Draining. Gaardmanden sender ikke Bud til Teknikeren, der iøvrigt vil kræve mere end 1 à 2 Rdl. pr. Td. Land, naar Planen er for et mindre Areal; og paa dette vil desuden hans Rejse-udgifter falde tungere. Gaardmændene ville have Hjælpere ud af deres egen Stand, og tilmed fremkalde disse ofte Arbejdets Udførelse, medens det ellers for en længere Tid vilde blevet ugjort; det vil derfor være urigtigt at lade disse mindre Kræfter gaa med den halve Uddannelse, som de hidtil i Reglen kun modtage. Han vilde finde det heldigt, om Selskabet henvendte sig til dem af dets Medlemmer, der endnu ikke ere færdige med at dræne, og som benytte teknisk Hjælp dertil, for da under Teknikeres Vejledning og mod en lille Godtgjørelse til ham at faa anbragt 1 à 2 Lærlinger paa hvert Sted.

Prof. Sjørgensen. Det er indlysende, at der ikke med de foreslaaede Penge kan udrettes noget stort for Dræningen; men det har heller ikke været Hensigten; den lille Sum er nærmest en Afrundingssum, som man anmoder Generalforsamlingen om at lade Bestyrelsen bruge paa bedste Maade. Muligvis selve Dræningen kunde drøstes i et af Selskabets Møder, og at der deraf kunde fremgaa en bestemt Plan til at virke for Dræningen, og de nødvendige Penge vilde da sikkert altid kunne staffles tilveje.

14. Til Lønninger og Enkeunderstøttelser foresloges 3,600 Kr.;

15. Til Regnskabsføring 880 Kr.;

16. Til Fragt og Porto 500 Kr.;

17. Til Kontorudgifter, Bekjendtgjørelser o. s. v. 1,000 Kr.; og

18. Til Forrentning og Afbetaling af Laan 1,460 Kr.

Da det i 1843 oprettede Silkeselskab, hvori Landhushold-

nings-Selskabet havde 25 Aktier à 10 Rdl., allerede i mange Aar faktisk har været opløst, og Aktierne derfor ingen Værdi have, bemyndigedes Præsidium til at tilintetgjøre de nævnte 25 Aktier.

Præsidenten: Pastor emeritus Poulsen, der i mange Aar har været Medlem af Selskabets Kommission, og som skjænkede Selskabet 400 Rdl. i Anledning af dets Hundreedaarsfest 1869, døde i Februar 1874. Den Sjærlighed og Nidkjerhed, han altid har viist for Selskabets Anliggender, gjort det til en naturlig Pligt at udtale i denne Selskabets første Generalforsamling efter hans Død, en Erkjendelse af det smukke Minde, han efterlader om sin Virksomhed for Selskabet.

Ved sin Tiltrædelse modtog Bestyrelsen for Fond til Landmænds Uddannelse en Sparekassebog i „Bikuben“ lydende paa 715 Rdl. 12 Sk. Af dette benyttedes 469 Rdl. 68 Sk. til Indkjøb af 500 Rdl. 4 pCt. lgl. Obligationer, hvorved Fondets Indskrivningsbevis i Finansministeriet er forøget til 10,300 Rdl. Af Bidrag er senere indkommet til Fondet 69 Rdl. 48 Sk., og de tilskrevne Renter udgjøre 11 Rdl. 77 Sk., saa at Beholdningen i „Bikuben“ nu beløber sig til 326 Rdl. 69 Sk.

Ifølge udstedt Bekjendtgjørelse i Foraaret indkom 4 Andragender om Understøttelse. Bestyrelsen tilstod:

1) Anders Madsen, Landbrugselev ved den lgl. Veterinær- og Landbohøjskole, fornyet Understøttelse af 15 Rdl. maanedlig for 8 Maaneder fra 23de August d. A. at regne, i Alt 120 Rdl.;

2) K. P. Petersen, Seminarist, Lærer i Tise, 10 Rdl. maanedlig i 12 Maaneder fra 23de August d. A. at regne, med Tillæg af 15 Rdl. for den første Maaned, i Alt 135 Rdl.;

3) Hans Poulsen, Lærer ved Døiringe Skole, som i

1872 paa Grund af Sygdom ej kunde modtage den ham tilstaaede Understøttelse, et Stipendium af 10 Rdl. maanedlig fra 23de August d. A. at regne, med Tillæg af 15 Rdl. for den første Maaned, i Alt 135 Rdl.

Disse 3 Ansøgere agtede alle at underkaste sig Landbrugsexamen ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, for derefter at hellige sig til Væregjerning i Landbrugsfagene. Desværre har H. Poulsen paa Grund af Sygdom maattet frasige sig den ham tilstaaede Understøttelse, som derefter er tilstaaet Landbrugselev Peder Madsen Weilgaard ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Det af det kgl. Landhusholdningssekselskabs Revisionsudvalg gennemsete og rigtig befundne Aarsregnskaber for Rente-midlerne i Regnskabsaaaret 1ste April 1873 — 31te Marts 1874 fremføres herved:

Indtægt:

Kassebeholdning den 31te Marts 1873 . . .	61 Rdl. 30 St.
Rente 11te Juni 1873 af Ind-	
skrivningsbevis	9,100 Rdl. 182 — " —
Rente af 11te Decbr. 1873 af	
Indskrivningsbevis	9,800 — 196 — " —
Som Indtægt . . .	<u>439 Rdl. 30 St.</u>

Udgift.

1 Bekjendtgjørelse i Berl. Tid.	" Rdl. 45 St.
3 do. i do.	2 — 33 —
N. Larsen, fra 23de April 1873 til Aug. 1873 .	40 — " —
S. P. Petersen, fra do. til do. .	40 — " —
N. Larsen, fra 23de Aug. 1873 til April 1874 .	120 — " —
S. P. Petersen, fra do. til do. .	120 — " —
A. Madsen, fra do. til do. .	80 — " —
Kassebeholdning den 31te Marts 1874 . . .	36 — 48 —
Som Udgift . . .	<u>439 Rdl. 30 St.</u>

Spørgsmaalet om Udstedelsen af en ny Opfordring til Landmændene om Bidrag til Fondets Grundkapital eller Aarsindtægter, for derved at blive istand til at udvide Fondets Virksomhed, blev af Fondets Bestyrelse iaar paany forelagt det kgl. Landhusholdningselskabs Bestyrelsesraad paa dettes Møde i Oktober. Da Raadet ikke ansaa Tidspunktet for at være heldigt for en ny Subskription, blev Tanken derom stillet i Bero.

B. S. Jørgensen,
f. L. Bestyrelsens Formand.

B. H. Andersen. F. Sehested. Berner Schilden.
A. N. Fonnesbech.

D. Hannemann.

Lidt om Mejerivæsenet.

Af et Brev.

Kjære Ven! Du stiller en Mængde Spørgsmaal til mig om Mejerivæsenet, og jeg vilde ønske, at jeg kunde besvare dem ud af mine egne Erfaringer, men saa vidt er jeg desværre ikke naaet, og hvad man opsamler fra de Udtalelser, som komme frem, har man ofte saa ondt ved at faa til at rime med den Virkelighed, man selv arbejder med, at man nødes til end yderligere Forsigtighed, til helst kun at bygge paa egne Erfaringer og prøve sig langsomt frem.

Du fortæller, at Du har indrettet Dig et Vandmejeri, kærner sødt Smør og bruger 33 à 34 Pd. Mælk pr. Pd. Smør. Ja, kjære Ven! det er Du ikke ene om, Du har adskillige Videlseskammerater, der ligesom Du mene at gjøre deres Bedste. Du fortæller, at det navnlig undrer Dig, at din Nabo kun bruger 23 Pd. Mælk ved Bottesystem og syrlig Kærning, men det skal Du nu tage med No. Jeg vil ikke sige, at slikt ved særlig gunstige Forhold er umuligt, men alligevel troer jeg, det vil være saare sjældent. De „stedlige Forhold“ kan selvfølgelig have stor Indflydelse, men jeg troer alligevel, at denne i Reglen overvurderes. Det er saa nemt at sige, naar man vil sammenligne Udbyttet under forskellige Systemer og ikke kan forklare sig Grunden til Uoverensstemmelserne, at det er de stedlige Forhold, som er Grund dertil.

Saa er det Hele jo en Tale om Kejserens Skjæg, saa ophører jo al Sammenligning. Jeg troer som sagt, at de kunne have nogen Indflydelse, men jeg troer ogsaa, at paa veldrevne Gaarde, der drives efter fornuftige Principer, og hvor Besætningen altsaa gives en regelmæssig Ernæring uden Spring, der vil man kunne sammenligne Udbytten og vil kunne drage Resultater deraf. Og saa med Hensyn til din Nabo vil jeg minde Dig om, at et Regnskab jo kan føres med større eller mindre Nøjagtighed, selv om der bruges „Mejeritavler“ og mange Decimaler, og saa have vi jo en Størrelse, som hedder Svind, der sjældent kommer med paa Tabellen, og vi vide jo dog, at den kan stige til over 10%. Det er smukt at have et godt Regnskab, men man glemmer ofte at gaa ud fra den rette Begyndelse, fra nøjagtige daglige Optegnelser.

Naar vi nu drøfte Spørgsmaalet: Vandmejeri kontra Bøttemejeri, maa vi først opgjøre hvilke Fordringer vi skulle stille. Vi skulle have den fineste Kvalitet og den største Kvantitet, og skulle naa dette med saa lidt Arbejde og saa smaa Omkostninger som muligt. For saa at tage det sidste først, vil et Vandmejeri ganske vist frembyde Arbejdsbesparelse fremfor Træbøtter, men næppe fremfor destillationsbøtter; men denne Besparelse vil ikke fylde synderlig i Pungen, da vi dog altid ville kunne saa Arbejdet i Mejeriet udført med den Kraft, vi skulle have disponibel til Mælkningen. Og saa Anlægget. Det vil være fuldkomment lige saa dyrt ved Vandmejeri med Pumpeværk, Ishus osv. som en almindelig holstenisk Mejeriindretning. Altsaa, skal Vandmejeri være at foretrække, maa det kunne staa sig i de 2 ovennævnte Punkter. Kan det nu det, spørger Du? Ja det troer jeg, naar Betingelserne for et godt Vandmejeri ere tilstede, men det er ogsaa en absolut Nødvendighed. Man skal kunne afsjåle Mælken hurtigt til en lav Temperatur (helst saaledes, at den kl. 7 opsjede Mælk kl. 10 er paa 6°, og kl. 12 à 1 paa 2 à 3°). Kan man ikke tilnærmelsesvis det, troer jeg ikke, det er værd at besætte sig med Sagen. Om Sommeren veed jeg, at man derved kan have et

godt Udbytte baade med Hensyn til Kvantitet og Kvalitet, om Binteren stiller sig Sagen mere usikker for mig; jeg har hidtil ikke været heldig, men har ej opgivet Haabet, og har næsten Tro til, at en Opvarmning af Luften i Mælkfjælderens samtidig med den stærke Afkjøling vil være heldig. At denne lave Temperatur er nødvendig for Tilvebringelsen af fineste Kvalitet er udenfor al Tvivl, og det vil vist vise sig, at den høje Pris, der nu gives for fineste Kvalitet, mere end noget andet vil bidrage til Ismejeriernes Blomstren. Et daarligt Vandmejeri frembyder næppe Fordele for Bøtterne. Det siges vel, at de mindre Jordbrugere ville have nogen Fordel af et saadant, fremfor som de i Reglen har havt det. Na ja maaste, men jeg troer ikke megen, og vi maa dog holde fast paa, at baade Du og jeg og enhver, som vil arbejde alvorlig paa Sagen, maa kunne naa det bedste. Vi maa ikke slaa os til Ro med det næstbedste, idet vi sige som saa: Vi ere dog gaaet mægtig fremad, og tjene langt mere ved Mejeriet end for 10 Aar siden, altsaa maa hvad vi have naaet være godt. Er ikke alt, hvorhen vi kaste Øjet, gaaet mægtig fremad, Kulturen stiger — Tharaen for Landmanden stiger efter en stor Maalestok, og kan Bruttoudbyttet ikke stige i endnu større Forhold, gaa vi jo i Virkeligheden tilbage, og det kan ikke hjælpe, at hele Nordeuropa seer op til vort Mejerivæsen, det fylder ikke i vor Lomme. Altsaa skal jeg raade Dig i denne Retning, vil jeg ingenlunde kassere Vandmejerierne, tvertimod jeg vil holde stærkt paa dem, men samtidig sige Dig: Slaf Dig Is i rigelig Mængde, saa kan Du faa Held med Dig. Jeg troer ikke paa Vandmejeri med høj Temperatur i Basinet, og jeg troer ikke paa Rildevand hertilands paa 6°. Det er slet ikke saa farligt at staffe sig Is. Du kan have et Læs paa ca. 1500 Pd. bjerget i Hus for knap 3 Mk., og jeg antager, at de interessante Forsøg, som for Tiden gjøres paa Landbohøjskolen, ville lære os at bygge billige og gode Iskuse. En af de første bestemte Udtalelser, som kom frem her i Landet, stammer fra Direktør Dahl paa Als, idet han ved

Landmandsmødet i Kjøbenhavn sagde: Man bør helst holde Mælken ved 1—4°, i Nødsfald mellem 6 og 8°, og hvor man ikke kan komme ned til 8°, er Metboden ikke at anbefale. Jeg finder, at dette omtrent passer, jeg vilde da snarest gaa videre i Fordringerne, end han gjør. Disse strænge Fordringer ere efter min Formening ikke fremhævede nok. Vandmejerierne ere, vistnok væsentligt ved Mejeriasfistenternes reformerende Virksomhed, forcerede frem. De have overalt og under alle Forhold skullet været ansete for det ene Kette, idet man har ment, at Betingelserne let kunne staves tilbeje, og dog vil mangan en Landmand vistnok kunne bekræfte, at han har havt ligesaa godt Udbytte af sit gode holstenste Mejeri, som af et Vandmejeri, hvor de ovennævnte Fordringer ikke kunne tilvejebringes. Det lader jo ganske vist til, at Sagen nu skal komme i rette Spor, idet stærk Afkjøling fremhæves som heldig, jeg mener kun, at der burde gaaes et Skridt videre, det burde siges, at den var uundværlig.

Endelig fortæller Du mig, at Du tjærner sødt Smør, og at Du fodrer med 2½ Skp. Turnips, 1½ Pd. Linlager, 1 Pd. Palmelager, 4 Pd. Grøft ($\frac{3}{5}$ Havre, $\frac{1}{5}$ Bng, $\frac{1}{5}$ Rug) samt 2 Sivter Hø om Dagen pr. Ko. Men hvordan gaar det Dig dog, kjære Ven, med dine Smørsebler? Fortæl mig endelig Omgaaende, hvormegit af Produktionen Du har faaet kasseret. Her mene vi i det mindste at have en ganske anderledes delikat Spisesebel, og have dog mange søvnløse Nætter i Anledning af Smørseblerne. Forøvrigt har jeg god Tro til det søde Smør, særlig efter at den ny Bedømmelsesmaade med de 3 Klasser er indført. Vi have jo der en ugentlig Udstilling, rigtignok med selobestfikkede Dommere, og faa Fejlene at vide hver Gang. Det er jo Anstrængelse og Agtpaagivenhed værd, naar man derved kan naa første Klasse og faa, som nu, 20 Ore pr. Pd. mere end for fineste surt. Men en sliq Prisforskjel maa ogsaa til, da det vist er tvivlsomt, om Udbyttet ikke er mindre, end ved sur Kjørning. Det vil jo nu vise sig, hvormange der naaer at

komme op i første Klasse, om det bliver andre, end de i denne Retning særlig begavede. En Mængde Finesser er der at iagttage ved Rjærning af sødt Smør, og Du maa ikke vente, at jeg skal kunne klare dem for Dig, dertil er min Erfaring for ny. — —

Du finder maasse, at mine Forklaringer ere lidt vage. Ja, det indrømmer jeg, men prøv om Du kan faa dem bedre andetsteds. Jeg er søgende som Du og de fleste andre i den Retning. Hvad vi have at støtte os til er, om jeg saa maa sige, kun grove Forsøg, uden et saadant videnskabeligt Grundlag, at der kan drages bestemte Resultater deraf. Vi ere henvisne til hver især at prøve os frem; — saaledes er jo dog faktisk Stillingen. Vi mangle Rækker af videnskabeligt udførte Forsøg, der overførte paa det praktiske Omraade, maatte kunne give os værdifulde Oplysninger. Enhver anden stor Industri, der gaaer lidt ud over det Haandværksmæssige, maa jo dog støtte sig paa grundige videnskabelige Undersøgelser, for at den skal bringe det til noget, og vi skulle dog næppe i noget Land kunne opvise en Industri, der har den Indflydelse paa hele den materielle Stilling, som Mejeridriften har det paa vor. Derfor, lad os opfordre vore ledende Mænd paa dette Omraade til at foranstalte Sligt sat i Bærk, om ikke ved Oprettelsen af en ligefrem Mejeristation, hvilket dog maasse vilde føre sikkert til gode Resultater, saa dog ved at støtte Sagen saaledes, at der kan ofres Tid og Kræfter paa den, og en smukkere Opgave kan ingen Videnskabsmand ønske sig. Sligt vil, som Sagen nu staaer, være en værdig Opgave for danske Landmænd, thi Interessens derfor er — takket være den ihærdige Virksomhed, der er udfoldet af saa mange gode Kræfter — vakt, og holdes let vedlige ved de heldige Konjunkturer, som vi vel have Haab om vilde holde sig.

A.

Om Fyrren i det danske Skovbrug.

Supplement til Diskussionen i Lollands-Falsters Forstmands-
Forenings Møde den 2den Marts 1874.

Det er med fuld Ret, at Lollands-Falsters Skovbrugeres Opmærksomhed er bleven henvendt paa Fyrren som et for det danske Skovbrug vigtigt Træ, hvis rette Anbringelse i vore Skove kan blive overmaade fordelagtig, da dens Ved, naar Stammen har faaet den rette Form, og har opnaaet den tilbørlige Alder, betales meget højt, medens Tilvæksten under gunstige Betingelser holder sig ret godt i den højere Alder. Paa Grund af Fyrrens Nøjsomhed, og maasse ogsaa paa Grund af den Lethed, hvormed den kan frembringes ved Saa-ning, har man i Reglen anvist dette Træ Plads paa den dybgrundede, magre Jord, hvor den vel voxer, men uden at give godt Savntræ. — Dens Betydning paa saadanne Steder maa imidlertid ikke undervurderes, da den er fortrinlig stikket til en forberedende Kultur for kjælnere Træarter, som man vanskelig vilde kunne frembringe uden Beskyttelse, og som trives ypperlig under Fyrrens lette Skygge. — I ren Bevogning bliver Fyrren næsten aldrig stikket til den Anvendelse, hvoraf dens høje Værdi er betinget, og den er tillige i saa høj Grad udsat for Insektangreb, at man ikke skal fristes til at opelske den paa denne Maade, hvorfor det sikkert med god Grund er anbefalet at opelske den i Blanding med Rødgran,

hvorved Fyrrens Stamme vil blive rank og grenløs, og dens Bægt forøges ved det rigelige Naaleaffald fra Granerne. — I mange Tilfælde kan Fyrren dog vanskelig i en noget fremrykket Alder staa sig i Kampen med Granen, hvad Højdebægten angaaer, og naar den ikke længere har et lille Forspring, taber den kjendelig i Tilvæxt, da den er et i meget høj Grad lysbehøvende Træ.

Ved at lære de paa 6te Kronborg Skovdistrikt tilbagestaaende Rester af langenske Plantninger at kjende, har jeg i disse fundet mange Fyrretræer af en saadan Bægt og Avelitet, at de fulkomment kunde maale sig med det Bedste, der tilføres os fra Udlandet, og da de Forhold, hvorunder disse Træer ere fremkomne ere ganske ejendommelige, fortjene de at omtales offentlig, navnlig da Spørgsmaalet om den for Fyrren hensigtsmæssigste Kulturmaade er rejst, idet dette Spørgsmaals Besvarelse her foreligger klar og tydelig i selve Skoven, hvor Faktum kan tages i Ojsyn af Enhver, som vil paalægge sig selve Besværligheden ved en Rejse til disse nordlige Egne.

De af Overforstmeister v. Langen i Nordsjælland foretagne Kulturer have alle det Fællesmærke, at de ere anlagte paa den bedste Jordbund, der paa hvert Sted havdes til Disposition, og saaledes er Jordbunden i den langenske Plantage i Baldby Hegn, og Højbjerg Hegn og Thinghus Plantage en meget god Skovbund, navnlig i den førstnævnte Skov, hvor den har Lighed med Hollands bedre Skovjord, for hvilken den dog staaer noget tilbage, da den er fattig paa Kalk. — Da det er i Plantagen i Baldby Hegn, at de smukkeste Fyrretræer findes, skal jeg holde mig til den ved Beskrivelsen af de Bevøningsforhold, der have frembragt saa smukke Resultater. Bevøningen i denne noget over 100-aarige Kultur bestaaer af Bøg, Eg, Avnbøg, Ahorn, Alm, Fugle-Kirsebær, Fyr, Lærk og Rødgran, hvilke Træarter i det Hele taget have en meget god Bægt med Undtagelse af Egene og Avnbøgene, der ikke have kunnet følge med de Øvrige. — Hvorledes denne Kultur er

foretagne vides nu ikke mere, men Traditionen har dog bevaret saa meget om den, at det vides, at den i lang Tid har været holdt indhegnet med frit Hegn, uden hvilket Bildtet vilde have tilintetgjort de fleste af de Træarter, som nu forekomme der, eller idetmindste have afbidt dem saaledes, at de nu kun vilde have været Krøblinger. Ligeledes vides, at Gjennemhugninger have været meget forsømte, saa at det kun er i den sidste Tid at de ere foretagne med Hensyn paa de mange forskjellige derværende Træarters Natur. — Den meget sluttede Stilling, hvori Bevogningen har staaet i den største Del af dens Tilværelse, har slet ikke skadet Naaletræerne, som staa spredte i Løvskoven, fordi deres Kroner rage højt op over denne, og deres Væxt er naturligvis bleven væsentlig fremmet ved det gode Jordbunds-dække, Løvskoven har frembragt.

Fyrrene ere høje, glatte og grenesfri lige op til Kronen, og deres Bark har paa den øverste Del af Stammen den rødbrune Farve og den bladede Textur, der er ejendommelig for denne Træart, hvor den voxer godt. — Da den Afdeling, hvori de fleste og bedste Exemplarer findes, ikke er ansat til Benyttelse i indeværende Periode, er der hidtil kun skovet enkelte undertrykkede Fyr, af hvilke een, der stod tætved en bredkronet Bøg, der fuldstændig havde tilintetgjort den ene Side af Fyrrens Krone, solgtes i November 1872. Stammen indeholdt 94 Kub. Fod, og betales med 37 Rd.; Toppen gav 1 Fv. Brænde til 6 Rd. og 2 Bunker Kvas til 1 Rd. 48 St., og Værdien af Træet var altsaa 44 Rd. 48 St., eller med Fradrag af Skovningsomkostningerne (1 Rd. 63 St.) 42 Rd. 81 St., som dog maa ansees for en betydelig Værdi af et 100-aarigt undertrykt Træ.

Der kan selvfølgelig ikke være mindste Tvivl om, at man nu under lignende Forhold kan tilvejebringe lige saa smukke Resultater, og vi have den bedste Lejlighed dertil ved Fornyelsen af vore Bøgeskove, hvor selv den bedst lykkelige Selvsaa-ning altid vil efterlade ubevøgede Huller, der i Reglen lukkes ved Indplantning af Bøge, som, naar Hullerne ere smaa, have

vanstelig ved at følge med Opvæksten. — Vælger man til Indplantning paa saadanne Steder Fyr og Bærk, ville de anvendte Kulturomkostninger give en langt anderledes forøget Indtægt end ved Udbedring med Bøg, da disse Naaletræer paa Grund af deres hurtige Væxt, let ville kunne hævde deres Blads, og ved Afdrivningen give et Materiale af større Volumen og højere Værdi end indplantede Bøge er istand til. — Dertil kommer at de nævnte Naaletræer kun i ringe Grad trykke de nærmest staaende Bøge, saa at de i den hugbare Skov indtage et ringere Areal, end Bøge med samme Kroneflade vilde gjøre, hvorfor de give en virkelig Tilgift til Hovedbenyttelsen. — Den Forkjærlighed, man har havt for rene Bevogninger, kan ikke siges at være grundet, naar disse ikke give større Udbytte end blandede, eller naar man med blandede Bevogninger endog opnaaer et bedre Resultat end med de rene. — Mange af vore værdifuldste Træarter kunne desuden ikke med Fordel dyrkes som ren Bevogning, medens det vilde være urimeligt at nægte dem Blads i Skoven kun for at vedligeholde de rene Bevogninger.

For at Fyrren med Held skal kunne dyrkes som indsprængt i Bøgeskoven er der imidlertid een nødvendig Betingelse, som maa opfyldes, og den er, at Bildtet bortskjydes. — Fyrren har nemlig en ringe Reproduktionsevne, og er meget omsindlig for enhver Bestadigelse, hvad enten den skeer med Bid eller Fejning, og man vil forgjæves vente at erholde ranke og kraftige Træer af Planter, der have lidt saadanne Bestadigelser. — Om Indfredninger kan der naturligtvis ikke være Tale i Nutiden, da baade Arbejde og Hegnsmateriale betales saa højt, at Omkostningerne vilde blive altfor store, og uagtet Tjæring af Planterne, naar den foretages med Omhu, vistnok beskytter dem mod Bildtets Bid, beskjarmer den dem dog ikke mod Fejningen, som er en langt værre Bestadigelse. — Bildtet er jo desuden ikke blot en Hindring for den her omtalte Fyrrekultur, men for enhver Kultur med vore kostbareste Træarter. Vil man derfor have Skovbruget til den Grad af Fuldkommenhed, som

det kan naa, saa maa man ogsaa ville fjerne de Hindringer, der stille sig i vejen for at Kulturerne kunne lykkes, og blandt dem er Bildtet den største. — Det indrømmes af mange Skovbestyrere, at de ere reducerede til at dyrke de to Træarter Bøg og Rødgran, fordi Bildtet ødelægger alt andet, men det er dog aabenbart, at man herved indskrænker Anvendeligheden af Skovprodukterne, og derved formindsker Skovindtægterne i væsentlig Grad.

Det er meget forklarligt, at en Skovejer, der er passioneret for Jagt, foretrækker Jagtens Glæder for høje Skovindtægter, og derpaa er Intet at sige, da han alene kan afgjøre, hvad han vil ofre paa sin Passion, men vi Skovbestyrere maa være enige om, at Bildt i Skoven er en forfærdelig „Klog am Deine“ for Skovbruget, og at Skovens Interesse kræver dets Tilintetgjørelse. — Saa snart Passionsanliggender blandes ind i industrielle Foretagender, maa Udfaldet i finansiell Henseende blive ringe, da Passionen ikke adlyder nogen Lov, medens Industrien staaer under Talsforrelsernes vældige Herredømme. — Holder man sig klart for Dje, at en Bildtstand, paa f. Ex. 100 Stykker, gjør altfor megen Skade, vil man meget naturlig komme til den Slutning, at 1 Stykke heller ikke kan taales, da 1 Dyr maa gjøre $\frac{1}{100}$ af den Skade, som 100 Dyr anrette, og er denne stor i Forhold til Dyrenes Værdi i det Hele taget, saa er den ogsaa for stor i Forhold til hvert enkelt Dyrs Værdi. — Hverken Passionen eller Industrien tilfredsstilles ved denne Gaaen paa Accord, der høres saa ofte, og hvis Resultat er, at lidt Bildt bør der dog altid være i Skoven. — Jagten bliver slet og Fredning af Kulturerne opnaaes ikke, derfor er det det ene Rette, at Ejeren bestemmer, hvad han vil med sit Skovareal, og vælger han at gjøre det til et Diana-Tempel, saa er Skovbestyrerens Opgave dermed stillet klart og tydeligt, men rationelt intensivt Skovbrug er dermed ubeløst.

Maarum den 1ste December 1874.

N. Holten.